

KONFERENCJA NA TEMAT BADAŃ NAD KRZEMIENIARSTWEM NEOLITYCZNYM I ENOLITYCZNYM W DN. 10-11 MAJA 1971 W NOWEJ HUCIE, KURONIE I KRAKOWIE

Konferencja została przeprowadzona przez Komisję Archeologiczną Państwowego Instytutu Historii i Sztuki w Warszawie i Państwowego Instytutu Archeologii — Oddział w Nowej Hucie. Wzięło w niej udział około 30 uczestników z województwa małopolskiego i województwa świętokrzyskiego: dr S. Buratyński z Krakowa, dr M. Jędrzejko z Nowej Huty, dr M. Krawczyński z Kielc, dr M. Krawczyński z Częstochowy. Na tegoroczny program konferencji określono 7 referatów i 2 komunikaty.

Obrody konferencyjne rozpoczęły się dn. 10 maja w sali Dobrej Kultury Kucharskiej im. Leśki w Nowej Hucie. W trakcie obrad prowadzono dyskusje i wygłoszono trzy referaty: A. Dąbrowskiego (Mielno), Charakterystyka regionalnego krzemieniarstwa neolitycznego (w kulturze łódzkiej) w Małopolsce, B. Słomka, Badania krzemieniarstwa kultury postglacjalnej w Małopolsce, oraz M. Krawczyński, Materiały krzemienne kultury neolitycznej i eneolitycznej z wojew. świętokrzyskiego.

Do programu obrad konferencyjnych w Pracowni Archeologicznej IHKM PAN w Igołomi Przewidywano też dwa komunikaty: J. Pawlik, Krzemieniarstwo i spróbujmy określić je z krzemieniami krakowskimi w Małopolsce, oraz J. Łach, Z badań nad łopatyńskimi krzemieniami w województwie świętokrzyskim. Do przedstawionych komunikatów odnosił się do nich również przewodniczący konferencji z województwa świętokrzyskiego w Sopocie.

Dn. 11 maja obrady odbyły się w gmachu Muzeum Archeologicznego w Krakowie, gdzie zostały wygłoszone cztery referaty: S. K. Krawczyński, Próbujmy określić je z krzemieniami łódzkiej kultury neolitycznej w Małopolsce, B. Słomka, Materiały krzemienne kultury postglacjalnej w Małopolsce, S. Krawczyński, Z badań nad łopatyńskimi krzemieniami w województwie świętokrzyskim, J. K. Krawczyński, Wzrost i znaczenie badań nad neolitycznymi i eneolitycznymi przedmiotami krzemienionymi.

Referaty oraz z dyskusji konferencyjnych są także również podsumowane:

1. Znaczenie regionalnego krzemieniarstwa dla kultury łódzkiej neolitu.

2. Wypracowanie typów typów neolitycznych i eneolitycznych ceramicznych krzemienionych, szczególnie typologii do badań porównawczych z krzemienionymi krakowskimi neolitu i eneolitu.

3. Charakterystyka regionalnego i lokalnego krzemieniarstwa.

4. Znaczenie kultury neolitycznej i eneolitycznej, problemy ich wyodrębnienia i badania archeologicznych.

Opisano krzemieniarstwo polskie na terenie całej województwa małopolskiego krzemienionymi jako krakowskie i łódzkie kultury neolitycznej i eneolitycznej. Wykazano również, że nie sposób jednoznacznie opisać krzemieniarstwa typów kultury łódzkiej neolitu i eneolitu, a także krzemieniarstwa krakowskiego.

Janek Łach

II KONFERENCJA SPRAWOZDAWCZA KRAKOWSKIEGO OŚRODKA ARCHEOLOGICZNEGO

W dniach 25 i 26 maja 1971 roku odbyła się w Pracowni Archeologicznej Zakładu Archeologii Małopolski IHKM PAN w Igołomi coroczna konferencja sprawozdawcza krakowskiego ośrodka archeologicznego. Przybyli na nią przedstawiciele wszystkich placówek archeologicznych w Krakowie. Obradom przewodniczyli dr S. Buratyński (25 V) oraz doc. dr A. Żaki (26 V).

Pierwszego dnia obrad wygłoszono następujące referaty:

Dr Bolesław Ginter (Uniwersytet Jagielloński) przedstawił rezultaty swych badań na stanowisku mezolitycznym w Dąbrówce, pow. Włoszczowa. Z kolei mgr Jacek Lech (IHKM Warszawa) zapoznał zebranych z wynikami badań ratowniczych na kopalni krzemienia w Słopowie, pow. Olkusz. Odkrycie neolitycznej kopalni w Słopowie było prawdziwą rewelacją sezonu wykopaliskowego 1970. Doc. dr Marek Gedl (Uniwersytet Jagielloński) zaprezentował najnowsze poglądy na grupę tarnobrzeską kultury łużyckiej na podstawie stanowiska w Bachórze-Chodorówce, pow. Brzozów. Wyniki badań w 1970 roku na osadzie kultury przeworskiej w Opatowie, pow. Kłobuck, i cmentarzysku tej kultury w Kryspinowie, pow. Kraków, przedstawiła mgr Magdalena Mączyńska (Muzeum Archeologiczne). Sporo trudności nasuwa interpretacja odkrytych w Kryspinowie w 1970 r. prostokątnych w zarysie obiektów. Kolejno mgr Piotr Kaczanowski (Uniwersytet Jagielloński) przedstawił sprawozdanie z badań dwóch stanowisk: cmentarzyska kultury łużyckiej w Opatowie, pow. Kłobuck, oraz osady kultury przeworskiej w Drochlinie, pow. Włoszczowa. Wyniki badań archeologicznych w Nowej Hucie w roku 1970 zreferował dr Stanisław Buratyński (Muzeum Archeologiczne — Oddział w Nowej Hucie) wraz ze swym zespołem. W roku sprawozdawczym, podobnie jak i poprzednio, prace Oddziału koncentrowały się na terenie Kombinatu im. Lenina w związku z jego rozbudową. Na zakończenie pierwszego dnia obrad dr Antoni Jodłowski (Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce) omówił wyniki badań w rejonie Wieliczki i Bochni. Dotyczyły one głównie problemu starożytnej eksploatacji soli, zgodnie z profilem badawczym macierzystej instytucji prelegenta. Po referatach wywiązała się dyskusja.

Obrady następnego dnia poświęcono w całości problematyce wczesnośredniowiecznej i średniowiecznej. Dalsze postępy prac przy wczesnośredniowiecznych budowlach na Wawelu przedstawił mgr Stanisław Koziół (Pracownia Archeologiczna na Wawelu). Szczególnie istotne jest odsłonięcie narożnika prostokątnej budowli przedromańskiej, przylegającej od zachodu do tzw. kościoła B (również przedromańskiego). Mgr Kazimierz Szuwarowski (Pracownia Archeologiczna na Wawelu) zreferował wstępne rezultaty badań grodziska Konrada Mazowieckiego w Ojcowie, pow. Olkusz. Dzięki sprzyjającym okolicznościom uzyskał on możliwości niezwykle dokładnego datowania ceramiki z badanego obiektu. Mgr Stanisława Alfawicka (Pracownia Archeologiczna na Wawelu) omówiła badania weryfikacyjne prowadzone w Małopolsce przez zespół Pracowni. Na czoło wysuwają się tu badania osady z pierwszych faz wczesnego średniowiecza w Tyńcu, pow. Kraków, z ceramiką ręcznie lepioną oraz ceramiką białą. Odkryto tam również skupisko malowanej ceramiki celtyckiej w pobliżu zagadkowego obiektu wczesnośredniowiecznego z brukiem kamiennym. Jedną z ciekawszych akcji były też poszukiwania kasztelanii brzeskiej w miejscowości Grobla, pow. Bochnia. Kolejno dr Maria Cabalska (Uniwersytet Jagielloński) przedstawiła wyniki badań na grodzisku wczesnośredniowiecznym w Mymoniu, pow. Sanok, zaś mgr Teresa Lenkiewicz-Radwańska (Muzeum Archeologiczne) omówiła postęp prac nad fortyfikacjami krakowskiego Okołu. Badania te są znacznie zaawansowane, umożliwiają już wstępną rekonstrukcję umocnień. Z kolei mgr Teofil Dębowski (Pracownia Archeologiczna PKZ) omówił rezultaty badań wykopaliskowych na średniowiecznym zamku w Siewierzu. Następnie odbyła się dyskusja, której podsumowanie dokonał doc. dr Jan Machnik.

Ogólnym rysem konferencji było jej staranne przygotowanie, tak od strony organizacyjnej, jak i merytorycznej. Referaty były bogato ilustrowane planami, przezręczami itp. Postulowano jedynie, by w przyszłości organizowano ją jednak

wcześniej, przed wyruszeniem w teren. Podkreślić należy atmosferę współpracy panującą podczas obrad. Cieszyć się należy, że coroczne, tradycyjne już spotkania igołomskie stały się, zgodnie z założeniami, wspólną platformą wymiany myśli krakowskich archeologów, sprzyjającą korelacji planów badawczych i wymianie doświadczeń terenowych.

Jacek Rydzewski